

Tack Alice och Calle Psilander som bjöd in SWEA till att ha årets kräftskiva i deras vackra hem!

Själv har jag aldrig varit med tidigare på den traditionella kräftskivan fast jag varit med i SWEA Rivieran sedan början. Detta har berott på att jag egentligen inte gillar kräftor och inte tycker det är så kul att "spöka ut" mig.

Men i år tänkte jag att om jag inte äter kräftor så vet jag i alla fall att det blir trevligt med alla dessa härliga damer som är mina SWEA-kamrater. Sagt och gjort, jag tog min fina solhatt och "spökade ut" den med två dalahästar för det var det närmsta jag kom en kräfta.

Hela september har Rivieran bjudit på underbart väder och likaså denna strålande kväll i slutet av månaden. Och glatt var det hela tiden när vi mötte varandra med den ena fantastiska hattskapelsen efter den andra.

Ewa Wretman doftade dill lång väg med sin solhatt som var smyckad med ett jättefång färsk dill och för säkerhets skull också en vacker vit blomma som hon vid mörkrets inbrott lyste upp med en liten lampa i mitten. Mycket effektivt.

Men jag har en känsla av att hon var lite dillberusad när hon körde hem på nattkröken. Något annat kan hon inte ha blivit berusad av eftersom vi satt mitt emot varandra och drack mest vatten, vi var bägge chaufförer.

Christina (Knallan) Knall vann priset för bästa hatt. Helt rätt. En skapelse som var gjord av gula breda presentband. Andra roliga skapelser var Gry Jemsbys fikonbladshatt liksom Gittan Robertsons cowboyhatt som var smyckad med både flaggor och kräftor. Margareta Mühlenbock hade fixat till ett konvolut och smyckat det med kräftor och Ewa Fredell hade satt några dekorationskräftor i öronbrillorna. Kreativiteten flödade hos damerna.

För de flesta var det bara att sätta sig till bords men för flera hade dagens kräftskaiva inneburit ett enormt arbete i flera dagar för att få ihop det hela. Ett stort tält hade monterats upp. Bord och stolar hade ställts på plats. Dukning och dekorationer för 40 damer det tar tid. Tack och lov att Alice har Calle och att många damer så gärna hjälps åt för att det ska bli bra. Så var det detta med kräftor som skulle inhandlas (levande förstås) och kokas. Några av Sweorna träffades dagen innan hos Ann Wastenson och kokade 40 kg. Jag undrar om kräftlukten fortfarande sitter kvar i hennes väggar? (En självdöd kräfta hittades tre dagar senare av Ann under ett köksskåp *red. anm.*)

Alice hade med sig många kilo Västerbottenost från Sverige för ingen kräftskaiva utan västerbottenpaj. Dessutom måste man ha en god dessert och denna gång var det en härlig crème brulée med

Värdig vinnare av kvällens hattpris

hallon - Alice hemgjorda som naturligtvis iordningställdes à la minute av Anita Hedenström med en effektiv svetslåga.

Snapsångerna avlöste varandra ledda av Hannele Juel och flera andra visade snapsvisekunskap under kvällens gång. Likaså visade Celie Fellbo sin talang i att berätta en rolig historia. Oj vad vi skrattade!

Som jag sa tidigare är jag inte något stort fan av kräftor men måste dock tillstå att de var utsökta. Jag åt säkert 10 stycken och det är rekord för min del! Mycket vin och snaps gick åt förstås men framför allt vatten denna härliga varma septemberkväll. Det kom en morgondag eller rättare sagt flera som jag förstår gav mycket arbete åt värdparet för att de så generöst lät oss få träffas och äta kräftor i glada Sweors lag.

Jag tackar er tusenfalt för detta.

Christina Appeltofft

